

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 59.521 van 7 mei 1996
in de zaak A. 66.591/X-5941.**

In zake : Marcel DE MOOR,
wonende te Aartrijke,
Ichtegemstraat 15

tegen :

de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en
Beroepsopleiding (VDAB).

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Marcel DE MOOR
op 27 november 1995 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van :

"- de beslissing van de adjunct-administrateur-ge-
neraal van de VDAB hem medegedeeld bij schrijven
dd. 05.10.1995 houdende de bevestiging van zijn
schrijven dd. 14.07.1995 waarbij een einde wordt
gesteld aan de arbeidsovereenkomst van betrokkene,
dit met ingang van 01.08.1995
- de impliciete weigering verzoeker in dienst te
houden";

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 13 februari 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 april 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. de BRUYN, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat R. SWENNEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is sedert 1989 onder het stelsel van de gesubsidieerde contractuelen bij arbeidsovereenkomst in dienst als lesgever technische vakken in de subregionale tewerkstellingsdienst Brugge.

1.2. Bij aangetekende brief van 14 juli 1995 deelt de adjunct-administrateur-generaal van de VDAB aan verzoeker mede dat aan zijn arbeidsovereenkomst een einde wordt gesteld met inachtneming van een opzeggings-termijn van zes maanden, welke ingaat op 1 augustus 1995.

1.3. Bij brief van 28 juli 1995 vraagt verzoeker om herziening van zijn ontslag, omdat hij, volgens

artikel 77, § 4, van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid, de voorwaarden vervult om ambtshalve in dienst te worden gehouden.

1.4. Op 5 oktober 1995 antwoordt de adjunct-administrateur-generaal aan verzoeker : "Uw dossier werd voorgelegd aan de juridische dienst teneinde ons een advies te geven inzake uw vraag om als prioriteitsgerechtigde een herziening van uw ontslag te krijgen. Op basis van dat advies en het feit dat de opleiding waarvoor u bent aangeworven door een beslissing van het beheerscomité werd afgebouwd dien ik u tot mijn spijt mee te delen dat de dienst bij zijn standpunt blijft u te ontslaan".

1.5. Op 14 december 1995 sluiten verzoeker en de VDAB een nieuwe arbeidsovereenkomst, waarbij eerstgenoemde met ingang van 1 februari 1996 onder het stelsel van de gesubsidieerde contractuelen bij de subregionale tewerkstellingsdienst Brugge in dienst treedt als technisch beambte.

2. Over de bevoegdheid van de Raad van State.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat verzoeker bij arbeidsovereenkomst werd aangeworven zodat niet de Raad van State, maar de arbeidsrechtbank bevoegd is om over het ontslag van verzoeker te oordelen;

2.2. Overwegende dat, naar luid van artikel 578, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek, de arbeidsrechtbanken bevoegd zijn voor geschillen inzake arbeidsovereenkomsten; dat de Raad van State derhalve niet bevoegd is om kennis te nemen van het beroep tot nietigverklaring en van de vordering tot schorsing van de beslissing van de adjunct-administrateur-generaal om de in 1989 met verzoeker gesloten arbeidsovereenkomst op te zeggen; dat

de Raad van State wel bevoegd is om kennis te nemen van het beroep tot nietigverklaring van de "impliciete weigering verzoeker in dienst te houden", althans in zover daarmee de weigering wordt bedoeld om met verzoeker een nieuwe arbeidsovereenkomst te sluiten; dat een dergelijke beslissing geen contractuele handeling is, maar een eenzijdige beslissing, waarbij belet wordt dat een nieuwe overeenkomst ontstaat; dat aangezien een dergelijke beslissing binnen de vernietigingsbevoegdheid van de Raad van State valt, de Raad de schorsing ervan kan bevelen;

3. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

3.1. Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing betwist; dat er over de door haar opgeworpen exceptie slechts uitspraak moet worden gedaan, indien zou blijken dat aan de beide, cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten is voldaan, hetgeen te dezen niet het geval is;

4. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker het moeilijk te herstellen

ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem berokkent als volgt omschrijft :

"Het lijdt geen twijfel dat verzoeker door de bestreden beslissing een onherstelbaar nadeel ondergaat, in die zin dat hem zijn werk wordt ontnomen.

Verzoeker kon bogen op een goede staat van verdienste als lesgever.

Hij meende, door de prioriteitsregeling, dit werk te kunnen blijven voortzetten.

Door zijn ontslag heeft hij geen uitzicht meer op ander werk, gelet op zijn leeftijd.

Verzoeker heeft de leeftijd van 53 jaar bereikt.

De toestand op de arbeidsmarkt is niet van die aard dat hij ander werk zal vinden, laat staan gelijkaardig werk.

Bovendien zal de toestand financieel voor verzoeker een hele stap terug betekenen, te meer daar hij zijn verplichtingen op dat vlak behoudt";

4.2. Overwegende dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat volgens verzoeker door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen aan hem berokkend wordt, erin bestaat dat hij vanaf 1 februari 1996 werkloos wordt; dat uit de gegevens van de zaak blijkt (supra sub 1.5) dat de VDAB op 14 december 1995 met verzoeker een nieuwe arbeidsovereenkomst heeft gesloten, waardoor verzoeker op 1 februari 1996 als technisch beambte bij de subregionale tewerkstellingsdienst Brugge in dienst treedt; dat bijgevolg het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat ontstaat indien verzoeker op 1 februari 1996 werkloos wordt, verdwenen is;

4.3. Overwegende dat, aangezien niet voldaan is aan de tweede, cumulatieve voorwaarde, vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven mei 1900 zesennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

G. BAETEMAN.